

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

12.12.2021 – 3. adventtisunnuntai

Tehkä tie Kuninkaalle

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 85:9 – 14
1. lukukappale	Jer. 3:12 – 25
2. lukukappale	1. Kor. 4:1 – 5
Evankeliumi	Matt. 11:2 – 10

Esirukouksissamme: Ruth, Esme.

Tulevia tapahtumia

Ti 14.12.

klo 14.00 Raamattupiiri **Finlandia – Impola huone**

Ke 15.12.

klo 10 – 13 Kahvitauko **Regent St.**

klo 14.00 Lähetyspiiri **Finlandia**

To 16.12.

klo 19.00 Joululaulajaiset **Zoomissa**

Pe 17.12

klo 18.00 Kaunerimmat Joululaulut **Voima Hall**

Su 12.12.

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Eng. Messu † **Regent St.**

Huomio: 1.1.2022 alkaen saarnoja ei enää lähetetä sähköpostitse.

Löydät ne verkkosivuiltamme nhlc.ca

*Nyt loistaa kolmas kynttilä,
niin kirkas, kutsuva.
Oi, kohta meille kuningas
jo syntyy tallissa.*

Psalmi. Ps. 85:9 – 14

Minä kuuntelen, mitä Herra Jumala puhuu. Hän lupaa rauhan kansalleen, omilleen – älkööt he enää eksykö mielettömyyteen! Hän antaa apunsa niille, jotka häntä palvelevat, ja niin meidän maamme saa takaisin kunniansa. Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. Uskollisuus versoo maasta ja oikeus katsoo alas taivaasta. Herra antaa kaiken hyvän, maa antaa satonsa. Herran edellä kulkee oikeus, se valmistaa Herralle tien.

1. lukukappale: Jer. 3:12 – 25

Mene ja huuda nämä sanat pohjoiseen päin:

– Käänny, Luopio-Israel, sanoo Herra! Minä en enää ole vihoissani sinulle, minä olen armollinen, sanoo Herra, ei minun vihani jatku loputtomiin.

Tunne kuitenkin rikoksesi:

Sinä olet luopunut Herrasta, Jumalastasi, olet juossut kaikkialle vieraitten jumalien perässä, vihreän puun alta toisen alle. Minua et ole kuunnellut, sanoo Herra.»

»Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset!» sanoo Herra. »Minä otan teidät jälleen omikseni. Minä kokoan teidät kaikki ja tuon Siioniin – vaikka teitä olisi vain yksi joka kaupungissa ja kaksi joka kansan keskellä. Minä annan teille mieleni mukaiset paimenet, ja he johtavat teitä viisaasti ja taitavasti. »Kun te tämän jälkeen lisäännytte ja täytätte maan, ei kukaan kysy: 'Missä on Herran liitonarkku?' Se ei tule enää kenenkään mieleen, sitä ei muisteta eikä kaivata eikä uutta enää tehdä. Silloin Jerusalemiä kutsutaan Herran valtaistuimeksi. Kaikki kansat kokoontuvat Jerusalemiin palvelemaan Herraa eivätkä kulje enää pahan ja paatuneen sydämensä mukaan. Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja yhdessä ne tulevat pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin omaksi teidän isillenne.»

Minä ajattelin:

Annan sinulle ensimmäisen sijan ihmislasten joukossa, lahjoitan omaksesi kauniin maan, ihanimman koko maailmassa. Ajattelin, että sinä sanot minua isäksi etkä koskaan käänny minusta pois. Mutta niin kuin uskoton vaimo pettää miestään, niin sinä, Israelin heimo, olet pettänyt minua, sanoo Herra. Paljailta kukkuloilta kuuluu ääni, israelilaisten itku ja rukous. He ovat kulkeneet vääriä teitä, ovat unohtaneet Herran, Jumalansa. – Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, minä parannan teidät luopumuksestanne! »Herra, me tulemme luoksesi, sillä sinä olet meidän Jumalamme! Valhetta ja petosta on kukkuloilla, meluisaa menoa vuorilla. Totisesti, vain Herra, meidän Jumalamme, voi Israelin pelastaa! Baal on syönyt kaiken mitä isämme ovat hankkineet. Niin kauan kuin muistamme se on vienyt heiltä lampaat ja härät, pojat ja tyttäret. Langetkaamme häveten maahan, häväistys meidät peittäköön! Olemme rikkoneet Herraa, Jumalaamme, vastaan. Nuoruudestamme asti tähän päivään saakka olemme tehneet syntiä, niin me itse kuin meidän isämmekin. Me emme ole kuunnelleet Herran, Jumalamme, ääntä.»

2. lukukappale: 1. Kor. 4:1 – 5

Meitä on siis pidettävä Kristuksen palvelijoina, joiden huostaan on uskottu Jumalan salaisuudet. Siltä, jolle on jotakin uskottu, vaaditaan, että hän osoittautuu luottamuksen arvoiseksi. Mutta minulle on yhdentekevää, ryhdyttekö te tai jokin ihmisten tuomioistuin minua tutkimaan. En itsekään ryhdy tutkimaan itseäni. Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua vielä sen perusteella ole todettu syyttömäksi. Minun tuomarini on Herra. Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta.

Evankeliumi: Matt. 11:2 – 10

Kun Johannes vankilassa kuuli Kristuksen teoista, hän lähetti opetuslapsensa kysymään: ”Oletko sinä se, jonka on määrä tulla, vai pitääkö meidän odottaa toista?” Jeesus vastasi heille: ”Kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:

*Sokeat saavat näkönsä ja rimmat kävelevät,
spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat,
kuolleet herätetään henkiin ja köyhille julistetaan ilosanoma.
Autuas se, joka ei minua torju.”*

Heidän mentyään Jeesus alkoi puhua ihmisille Johanneksesta:

”Mitä te lähditte autiomaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? Vai mitä odotitte näkeväanne? Kenties hienosti pukeutuneen miehen? Kuninkaanlinnoista te niitä löydätte, jotka hienostelevat vaatteillaan! Mitä te sitten odotitte näkeväanne? Profeetanko? Aivan oikein, ja minä sanon teille, että hän on enemmänkin kuin profeetta. Hän on se, josta on kirjoitettu:

*- Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi,
hän raivaa sinulle tien.”*

Saarna Pastori Johanna Porkola

Herätys! Huutaa herätyskello! Se ei ole sellainen mukava asia aamulla kun pitäisi herätä. Muistatteko enää millaista se on? Ääni on ärsyttävä ja kiusaa. Hengellisessä mielessä herätys on samankaltainen tilanne. Herätystä julistavat ja liikettä seuraavat ihmiset ovat kummallisia, outoja, käyttäytyvät normia vastaan. Johannes oli tuollainen herättäjä aikanaan, villi mies autiomaassa. Hän pukeutui kummallisesti karvavaatteeseen ja söi hunajaa. Hän paastosi, ja niin kerrotaan hänen seuraajiensakin tehneen. Hänet vangittiin puheistaan Herodekselle, hän sai maksaa siitä, että neuvoi ja ojensi, paheksui Herodeksen perhekuviota, tämän ottaessaan veljensä vaimon omakseen. Siksi hän joutui vankilaan. Johannes oli vahva ja rohkea, niin kuin Jeesus kertoo. Ikään kuin tietäen mitä opetuslapset ajattelevat, Jeesus todistaa Johanneksesta: ei ole kysymyksessä heikko heinä, joka tuulessa taipuu, ei vaatteillaan koreileva niin kuin paremmissa piireissä, vaan profeetta, enemmän kuin profeetta.

Jeesus viittaa Malakian kirjaan, joka on viimeinen kirja Vanhassa testamentissa, hän viittaa tuohon viimeiseen 3. lukuun: *Minä lähetän sanansaattajani raivaamaan edelläni tietä. Ja aivan äkkiä tulee temppeleinsä Valtias, jota te odotatte ja liiton enkeli jota te kaipaatte.... Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian. Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Aivan äkkiä* Johanneksen jälkeen Jeesus jo oli, niin kuin tiedämme. Ymmärsivätkö opetuslapset ja muut tuossa hetkessä mistä on kysymys, ei varmaankaan. Yleensä mekin katsomme tilanteita myöhemmin toisin, aivan niin kuin näemme Jeesuksen toiminnan ja tarkoituserän vasta täältä kaukaa tulevaisuudesta. Nyt se on kaikki selvää ja Jeesuksen kuolemallekin tulee merkitys.

Johanneksen elämä kääntyi totuuden vuoksi kuolemaan. Moni profeetta, totuuden paljastaja ennen Jeesusta ja Jeesuksen jälkeen on joutunut maksamaan tälle maailmalle siitä, että on kertonut totuuden. Mutta mitä seuraa sille joka ottaa vastaan Jeesuksen? Millaiset ovatkaan ne ennusmerkit, joihin Jeesus viittaa, kun Johanneksen opetuslapset kysyvät häneltä kuka Jeesus on. Eikö tämä kysymys ole jokaisen peruskristityn kysymys. Jokainen meistä kenties kysyy, kuka Jeesus on? Jeesus viittaa Jesajan kirjoitukseen itsestään, odotetusta Messiaasta. Jeesus nimenomaan haluaa viitata ilmoitukseen joka on annettu. Hän viittaa niihin valtuuksiin jotka on annettu jo ennen häntä. Jes 35:1 kertoo kuinka aavikko iloitsee. Aavikko on tietenkin se kuollut maa joka meissä ja maailmassa on. Se puhkeaa kukkaan. Silloin se joka on heikko saa voiman, näin sanoo Jesaja (luku 35): *Voimistakaa uupuneet kädet, vahvistakaa horjuvat polvet, sanokaa niille jotka sydämessään hätäilevät: Olkaa lujat,*

älkää pelätkö. Tässä on meidän Jumalamme... ⁵Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kuurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan. Lähteitä puhkeaa autiomaahan, vuolaina virtaavat purot arolla.

Näihin tekoihin Jeesus viittaa toiminnassaan. Siksi niitä piti tapahtua Jeesuksen toimesta, jotta Raamatun sana toteutuisi, jotta ohmiset pysähtyisivät ja heräisivät. Pieni joukko heräsi; niin paatunut on ihmismieli. Suuri osa ei herännyt. Jeesuksen todellinen tehtävä ei tietenkään ollut ihmeparantumisissa, se oli oheistuote. Meidänkin huomiomme kiinnittyy usein niihin. Haluaisimme olla osa noita parantuneita. Meidän osamme on kuitenkin suurempi. Me saamme parantua sisältä, tulla uudeksi. Jeesuksen pelasti, pelastaa maailman. Että tuomio ei lankeaisi sen päälle. Golgatan ristin kautta saimme armon, saimme pelastuksen, jota kukaan ei pysty ottamaan meiltä pois. S on Jumalan teko, ei meidän omamme. Vasta silloin lopussa me todella heräämme, ja niin heräävät kaikki muutkin. Totuus Jeesuksesta, Jumalan tahdosta, tulee eläväksi myös niille jotka eivät sitä tämän maailman silmin ole vielä nähneet. Jesaja 35: *Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas.*

Me elämme samanlaisessa neuvottomuudessa kuin Johanneskin: kyselemme ja epäilemme, varmistelemme. Olemme ihmisiä ja siis heikkoja, maailmassa kiinni. On Jumalan tehtävä antaa usko ja rohkaista. On Jumalan teko vanhuskauttaa ja rakastaa, me vain saamme olla vastaanottamassa ja se vasta vaikeaa onkin. Tule Herra Jeesus, että minäkin uskoisin aivan todella. Amen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury